

*The
Flow of
Everything*
Philip Dufva
Maria Hedlund
Eva Löfdahl
6.7–6.10
2024



marabouparken

THE FLOW OF EVERYTHING

Philip Dufva, Maria Hedlund och Eva Löfdahl

*Jag betraktar allt som
passerar mina ögon och
testar det mot ett behov.*

Citatet ovan, liksom utställningens titel, är hämtat från Eva Löfdahl – en konstnär som arbetar i många olika material och tekniker, alltid med det specifika behovet hos *detta* specifika verk som utgångspunkt, snarare än med en färdig idé, ett utseende eller en metod. Resultatet är därför oväntat snarare än förutsägbart.

Hennes verk utmanar förståelsen, det vi tror vi vet, och vänder därmed upp och ner på vaneseendet.

I sommarens grupputställning på Marabouparken konsthall – *The Flow of Everything* – har vi samlat tre konstnärer från olika generationer som vi tycker delar detta förhållningsätt till sin konstnärliga process. De uttrycker det på olika vis och deras praktiker skiljer sig åt, men här finns en gemensam ingång som handlar om något grundläggande i konstens funktion, vad den faktiskt gör. Det är detta som utställningen vill lyfta fram, snarare än ett innehållsmässigt tema.

Philip Dufva, Maria Hedlund och Eva Löfdahl har alla ett ickehierarkiskt förhållningssätt till sin praktik och sina motiv. De upprättar nya värdeskalor. Traditionella estetiska, ekonomiska och sociala normer och värden tas inte hänsyn till – det som lyfts fram ges värde och tyngd genom att det tvärtom ställs utanför vårt vardagliga seende och värderande. Det är som om en potential träder fram – *detta kan det vara*, nu syns det. Detta som träder fram är inte nödvändigtvis verkets motiv – det kan lika gärna vara det fotografiska mediet i sig eller skulpturen som aktiverar rummet omkring sig. Det handlar om att lyfta fram, nagla fast och konkretisera – i förlängningen om att namnge och ge språk åt. Ur vårt gemensamma rum och allt som omger oss träder något specifikt och tydligt fram, ett slags kunskap om världen.

Philip Dufvas skulpturer i betong tecknar konturer av rörelse och mellanmänniska kontaktytor. Verken har en inneboende rörelse, ett slags rumslig koreografi som både levandegör materialet och stannar upp vid och bejakar det ögonblickliga i till exempel en dans eller en omfamning. Genom att använda sig av material som vi

Eva Löfdahl,
*Scaffolds of the
Mind I*, 2022. *New
and vestigial traits*,
installation view
VEDA, Florence,
2022. Courtesy the
artist and VEDA,
Florence. Foto:
Flavio Pescatori.





vanligtvis stöter på i stadsbilden utforskar han den offentliga arkitekturens inneboende maktutövande på människorna som möter den. Tecknandet är även det en viktig del av Dufvas konstnärskap. I hans teckningar ser vi ofta begynnelsen till de rörelser och möten som sedan rör sig ut i rummet i form av skulpturer.

Maria Hedlunds fotografiska praktik kan ses som en undersökning av kamerans funktion, vad den kan och inte kan göra, hur den skiljer sig från det mänskliga ögats blick. Hon arbetar ofta i långa serier där den enskilda bilden underordnas arkivets och samlandets principer. I fotoserien *Någon sorts kunskap* möter vi en rad plantor och vardagliga ting som – genom fotografiets utpekande funktion och bildens komposition, där objektet ofta ställs på piedestal – intar den plats vi vanligtvis reserverar för objekt av särskild vikt. Kameran används som ett hjälpmedel för att koppla bort vaneseendet och samtidigt hålla fast blicken. Den halvt vissna krukväxten pekar bort från sig själv och riktar i stället uppmärksamheten mot vårt seende och bilden i sig. Den blir en bärare och en förmedlare av just någon sorts kunskap.



▲ Philip Dufva, *Vid perrongen*, 2022.

Foto: Jean-Baptiste Béranger

◄ Installationsvy Philip Dufva, *Nail Houses*, Cecilia Hillström Gallery. Foto: Jean-Baptiste Béranger

Eva Löfdahls konstnärskap genomsyras av det oväntade. Sällan har något framträtt som så självklart och oförståeligt på samma gång. I både material och formspråk finns en direkt igenkänning som samtidigt

verkar undflyende och svår att greppa. Relationerna mellan verk och omgivning är minst lika viktiga som verken själva för både helheten och för förståelsen.

Det är i det gemensamma rummet, utrymmet runtomkring objekten, som kontaktytor och relationer mellan tingen uppstår. Det är där utställningens konstnärer, och i förlängningen utställningen som helhet, verkar och träder fram. Det är där mening skapas.



Maria Hedlund, *Någon sorts kunskap #17* [Some kind of knowledge #17], 2014, gelatinsilverfotografi/gelatin silver print. Courtesy of Moderna museet. Reprofoto: Prallan Allsten, Moderna museet.



Maria Hedlund, *Någon sorts kunskap #2* [Some kind of knowledge #2], 2014, gelatinsilverfotografi/gelatin silver print. Courtesy of Moderna museet. Reprofoto: Prallan Allsten, Moderna museet.

THE FLOW OF EVERYTHING

Philip Dufva, Maria Hedlund and Eva Löfdahl



*I observe all that passes by
my eyes and test it against
a need.*

The sentence above, as well as the title for the show, is a quote from Eva Löfdahl – an artist working with a number of materials and techniques, always with the specific need of *this* specific work as the starting point, rather than a finished idea, a look or a method. The result is therefore unexpected rather than predictable.

Her works challenge our preconceptions, what we think we know, and consequently turn our habitual way of seeing upside down. This summer's group exhibition at Marabouparken konsthall – *The Flow of Everything* – gathers three artists from different generations that we



Eva Löfdahl,
Uchronia's Seeds,
2018. *Respite*,
installationsvy
Galerie
Nordenhake,
Berlin, 2018.
Courtesy the
artist, Galerie
Nordenhake,
Stockholm and
Berlin, and VEDA,
Florence.

think share a similar approach to their artistic process. They express it in different ways and their practices differ, but there is a common point of entry that has to do with something essential to the function of art, what it actually does. It is this that the exhibition wants to emphasize, rather than a content-based theme.



Philip Dufva,
*Intruders in a
landscape II*, 2024.
Foto: Ruth Anna
Eriksson

Philip Dufva, Maria Hedlund and Eva Löfdahl all share a non-hierarchical viewpoint on their work and their motives. They establish new scales of value. Traditional aesthetical, economical and societal norms and values are not taken into consideration – that which is presented is on the contrary given value and weight by being positioned outside of our everyday perceptions and evaluations. It is a process in which potentials emerge – *this is what it could be*, now it is visible. That which emerges is not necessarily the same as the motive – it could just as well be the photographic medium in itself or how the sculpture activates the surrounding space. It is a process of highlighting, nailing down or concretizing – by extension, of naming and giving language to. Out of our common room and all that surrounds us, something specific and distinct appears, a kind of knowledge about the world.

Philip Dufva's concrete sculptures trace the contours of bodies and encounters; there is an immanent movement, a choreography of the room that both enlivens the material and stops at and affirms the instantaneous in a dance or an embrace. By making use of the kind of materials we often see in urban surroundings, he explores public architecture's inherent exercise of power on those who inhabit it. Sketching is an essential part of his practise. In his drawings, movements and encounters are outlined that later are embodied in space as sculptures.

Maria Hedlund's photographic practise could be seen as an investigation of the functions of the camera, what it can and cannot do, how its gaze differs from the human eye. She often works in long series in which the single image is subordinate to the archive and the principles of collecting. In the photographic series *Some kind of knowledge*, we are introduced to a number of house plants and everyday objects that – with the means of the designating function of photography and the image composition, making use of a pedestal – occupies the place usually reserved for objects of importance. The camera is used to elude the habitual way of seeing and at the same time to focus the gaze. The half withered plant points away from itself and directs our attention to our ways of



seeing and the gaze itself. The plant becomes a bearer and a mediator for precisely some kind of knowledge.

Eva Löfdahl's oeuvre is permeated by the unexpected. Seldom has something presented itself as so obvious and yet so incomprehensible. In her choices of material as well in her form language there is often direct recognition and still her works seem elusive and hard to grasp. The relation between the work and the surrounding space is as important for the installations and the experience of them as the work themselves.

It is in the common room, the space around the objects, that areas of contact and relations between the individual objects can emerge. This is the space where the artists of this exhibition, and the exhibition as a whole, emerge. This is where meaning is created.

Eva Löfdahl,
Extruerad
[Extruded], 2005.
Courtesy the
artist and Galerie
Nordenhake
Berlin/Stockholm/
Mexico City. Foto:
Terje Östling.

►► Omslag:
Maria Hedlund,
*Någon sorts
kunskap #2* [Some
kind of knowledge
#2] (detalj/
detail), 2014,
gelatinsilverfoto-
grafi/gelatin silver
print. Courtesy of
Moderna museet.
Reprofoto: Prallan
Allsten, Moderna
museet.

Biografier

Philip Dufva (f. 1993) bor och är verksam i Köpenhamn. Han tog sin masterexamen vid Kungl. Konsthögskolan 2023 och har sedan dess ställt ut på bland annat Botkyrka konsthall och Cecilia Hillström Gallery. **Maria Hedlund** (f. 1961) är utbildad vid Fotohögskolan i Göteborg och undervisar vid konsthögskolan i Malmö. Hennes verk finns representerade i bland annat Moderna Museets och Magasin III:s samlingar. **Eva Löfdahl** (f. 1953) har ställt ut på bland annat Venedigbiennalen, Moderna Museet, Göteborgs konstmuseum och Lunds Konstmuseum. Hon har också skapat flera offentliga gestaltningar.

Biographies

Philip Dufva (b. 1993) lives and works in Copenhagen. He received his master's degree from the Royal Institute of Art in Stockholm in 2023 and has since then exhibited at Botkyrka konsthall and Cecilia Hillström Gallery among others.

Maria Hedlund (b. 1961) is educated at Fotohögskolan in Gothenburg and teaches at Malmö Art Academy. Her works are represented in Moderna Museet's and Magasin III's collections among others.

Eva Löfdahl (b. 1952) has exhibited in the Venice Biennial, Moderna Museet, Gothenburg's Art Museum and Lund's Art Museum among others. She has also created several public art works.

Curator/text

Helena Holmberg, Erik Sandberg

Producent


Erik Sandberg

Team

Aron Agelii, Astrid Braide Eriksson, Django Giambanco, Fredrik Holmqvist, Elin Magnusson, Henning Rehnström Ring, Cecilia Hillström Gallery, Gallerie Nordenhake, Moderna Museet, Privata långivare, Spazio Veda

Tack

Marabouparken stöds av Sundbybergs stad, Region Stockholm och Kulturrådet.

KULTURRÅDET  Region Stockholm



marabouparken

MARABOUPARKEN KONSTHALL
Lofströmsvägen 8, Sundbyberg. www.marabouparken.se

MARABOU® är ett registrerat varumärke och ägs av Mondeléz International. Kännetecknet MARABOU® används i enlighet med licens.

